

UCHWAŁA NR VIII/133/11
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 30 maja 2011 r.

w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie

Na podstawie art. 18 pkt 20, art. 89 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (jednolity tekst Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 214, poz. 1806, Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1206, z 2006 r. Nr 126, poz. 875, Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 216, poz. 1370, Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i poz. 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113), art. 23 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 76, poz. 489, Nr 119, poz. 804, z 2011 r. Nr 34, poz. 170), Sejmik Województwa Świętokrzyskiego uchwała co następuje:

§ 1. Wyznacza się Obszar Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie o powierzchni 4 348 ha, na terenie gminy Gowarczów.

§ 2. Opis granic obszaru chronionego krajobrazu, o którym mowa w § 1, zwanego dalej „Obszarem”, zawiera załącznik Nr 1 do uchwały .

§ 3. 1. Na terenie Obszaru ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów leśnych:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych, niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;
- 2) wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne – używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;
- 3) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego rozkładu;
- 4) utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach, łęgach;
- 5) budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną lasów;
- 6) zachowanie i utrzymanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk, wrzosowisk oraz muraw napiaskowych; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania do celów produkcji roślinnej lub sukcesji;
- 7) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska rzadkich i chronionych roślin, zwierząt, grzybów oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwych organów o ich ochronę w formach przewidzianych ustawą;
- 8) wykorzystanie lasów do celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowane z otoczeniem.

2. Na terenie Obszaru ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów nieleśnych:

- 1) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolnej a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas;
- 2) zalecanie ochrony i hodowli lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt;
- 3) promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;

- 4) ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych;
- 5) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych;
- 6) zachowanie zbiorowisk wydmowych, śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;
- 7) dopuszczanie melioracji odwadniających w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródliskowych cieków;
- 8) prowadzenie rekultywacji terenów powyrobiskowych poza sytuacjami, gdzie w wyrobiskach ukształtowały się biocenozy wzbogacające różnorodność biologiczną;
- 9) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o objęcie ochroną prawną stanowisk gatunków chronionych i rzadkich roślin, zwierząt i grzybów, a także terenów o wysokich walorach krajobrazowych w formie rezerwatów przyrody, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych i użytków ekologicznych;
- 10) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 11) wykonywanie melioracji nawadniających w przypadku stwierdzenia niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej poziomu wód gruntowych.

3. Na terenie Obszaru ustala się następujące działania w zakresie czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi;
- 2) wyznaczanie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych w oparciu o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią z wykorzystaniem naturalnej rzeźby terenu i zachowaniem jak największej odległości od koryta rzeki;
- 3) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych, w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej;
- 4) prowadzenie prac regulacyjnych i innych związanych z utrzymaniem rzek tylko w zakresie niezbędnym do rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 5) zachowanie i wspomaganie naturalnego przepływu wód w zbiornikach na obszarach międzywala ze stopniowym przywracaniem naturalnych procesów kształtowania i sukcesji starorzeczy poprzez wykorzystanie naturalnych wylewów;
- 6) ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 7) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;
- 8) wnioskowanie do właściwego organu ochrony przyrody o obejmowanie ochroną prawną zachowanych w stanie zbliżonym do naturalnego fragmentów ekosystemów wodnych oraz stanowisk gatunków chronionych i rzadkich właściwych dla ekosystemów hydrogenicznych;
- 9) zwiększenie retencji wodnej z wykorzystaniem naturalnych obniżen terenu i unikaniem kolizji z obszarami, których zachowanie jest wskazane dla ochrony różnorodności biologicznej;
- 10) promowanie gospodarki rybackiej wspomagającej ochronę gatunków zagrożonych z preferencją dla gatunków o pochodzeniu lokalnym;
- 11) utrzymanie i odtwarzanie meandrów na wybranych odcinkach cieków i w razie potrzeby wprowadzanie wtórnego zabagnienia terenów.

§ 4. Na Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, lęgówisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 5) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

§ 5. Nadzór nad Obszarem sprawuje Zarząd Województwa Świętokrzyskiego.

§ 6. Traci moc Rozporządzenie Nr 22/2006 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 grudnia 2006r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy przysusko-szydłowieckie.

§ 7. Uchwała podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Świętokrzyskiego.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Sejmiku

Marek Gos

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 23 ust 2 i 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) - wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu, likwidacji lub zmiany granic tych obszarów następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin oraz po uzgodnieniu projektu uchwały sejmiku z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska. Wójt Gminy Gowarczów zwrócił się z prośbą o zniesienie zakazów obowiązujących w obszarze Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie, w zakresie umożliwiającym wydobywanie surowców mineralnych na terenie gminy Gowarczów. Obszar Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie utworzony został Rozporządzeniem Nr 22/2006 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 14 grudnia 2006r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2006 r. Nr 304, poz. 3560) i obejmuje znaczną część terenu gminy Gowarczów (4 348 ha). Obowiązujące zakazy, dotyczące podejmowania działalności wydobywczej na tym obszarze pozbawiają miejscową ludność możliwości eksploatacji surowców, tj. piasek do celów budowlanych, a także przyczyniają się do nierównomiernego rozwoju gospodarczego gminy. Obszar Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie jest jedynym obszarem spośród 21 OChK na terenie województwa świętokrzyskiego, w którym obowiązuje zakaz wydobywania surowców mineralnych. Zakazy w tym zakresie zostały zniesione w parkach krajobrazowych, które posiadają wyższą formę ochrony przyrody w województwie - Rozporządzenia Nr 1-17/2009 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 28 stycznia 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Św. z 2009 r. Nr 42 poz. 613-629). Podstawą zniesienia tych zakazów była interpretacja zapisu art. 24 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, wydana przez Ministra Środowiska (pismo znak: ŚR.IV.0711-14/08 z dnia 10 października 2008 r.), która została przekazana Regionalnym Dyrektorom Ochrony Środowiska, pismem z dnia 3 grudnia 2008 r. znak: GDOŚ/DOP-oc-413-29/40/08/pw przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska. Projekt uchwały Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie został pozytywnie uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach, spełniając tym samym wymóg zawarty w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 151 poz. 1220 z późn. zm.) oraz pozytywnie zaopiniowany przez Radę Gminy Gowarczów.

Opis granicy Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie

Granica Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie bierze swój początek od drogi relacji Końskie-Grójec w punkcie granicy województwa świętokrzyskiego wysuniętym najbardziej na północ i biegnie dalej na wschód i południowy wschód granicą województwa świętokrzyskiego i mazowieckiego do granicy gmin Gowarczów i Końskie, dalej tą granicą do drogi relacji Gowarczów-Baczyna. Następnie północną stroną tej drogi (z wyłączeniem pasa drogowego) na północny zachód do Gowarczowa. Stąd wschodnią stroną drogi relacji Końskie-Grójec (z wyłączeniem pasa drogowego) do punktu granicy województwa świętokrzyskiego wysuniętego najbardziej na północ, gdzie rozpoczyna się opis.

Obszar Chronionego Krajobrazu - Lasy Przysusko-Szydłowieckie

